

Megjelenik mindennap a délutáni órákban.

Előfizetési díj: Egész évre 12 ft, félre 6 ft, évnegyedre 3 ft o. é.

Helyben előfizetheti Demjén L. és Keresztiesy Pál urak kereskedésében, hol egyes számok is kaphatók.

Szerkesztői szállás: belső-tordautca 122. sz. Kiadó-hivatal: A tanácsház mellett, az emelet hátsó részében.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI NAPILAP.

Hirdetési díj: öt hasábos garmond sorért 6 kr s egyszeri beiktatás után 30 kr. bélyegesül. Hirdetések felvételnek: Helyben: a kiadóhivatalban...

Előfizetési feltételek a „Kolozs. Közlöny“ 1872-iki folyamára:

Table with 2 columns: Subscription duration and Price. Includes rates for 9 hours, a week, a month, and a year, both in forint and o. é.

A kolozsvári egyetemről.

(Ss.) Lapunk tegnapi számában közöltük azon teljes-hitelű, örvedetes hírt, miszerint a kolozsvári egyetem már a jövő tanév kezdetén meg fog nyitni; többé senki sem mondhatja, hogy a „kolozsvári egyetem“ deákpartis kortes-jelszó...

Az egyetem felállításának célja: terjeszteni a tudományos ismereteket az erdélyi részekben; módot nyújtani az ifuságnak nemzeti szellemiség nélkül arra, hogy a pályájukhoz szükséges tudományokat itt környékben megszerezhessék...

Hogy ez a cél elérve legyen, arra kell a kormányt törekednie, hogy a lehető legjobb tanácsot nyerne meg; a kinevezéseknél az illetők kiváló szakképzettsége kell, hogy irányadó legyen...

Az itteni jogi és orvosi karoknál alkalmazott erők közül ismeri a közvélemény, s ismerheti a kormány is, kik állanak szakmájukban a tudomány jelen színvonalán...

A magyar állam állítja az egyetemet az erdélyi részek lakóinak számára és nemcsak a magyaroknak; a minthogy eddigé is minden tudományos tanintézetünk nyitva állottak mindenkori előtt, nemzeti különbség nélkül...

Egyes szakfőnökök tradíthatnak román, német stb. nyelven is, s ha szakmájukban jelesek, lesz hallgatójuk, övék lesz az érdem, a haszon; az magától értetű, hogy különösen e két nyelvnek és irodalomnak mi is rendszeresített tanácsokat óhajtnak az állam költségén.

Elismerjük mi azt, hogy a tudomány nincs nemzetiességhez kötve, s ép ezért tért óhajtnak nyitni minden nemzetiesség jeleinek a közreműködésre; hanem ebből nem következtetünk a paritás szükségére, s a jogegyenlőség eszméjét sem véljük itt alkalmazhatónak.

Lapszemle.

A „Ung. Lloyd“ sajnálkozik, hogy a vasutak kedvezéért a vizsábalyozást nálunk annyira elhanyagolták, minek most a bánágrissza meg a levét.

san és gyökeresen kell segíteni. Az időnként mutatkozó vízibőséget vagy vízhiányt csatornák által elhárítani, melyek hazánk földrajzi és talajviszonyainál fogva a nemzeti jólét legbiztosabb kuffejévé lehetnek.

Az „Ellenőr“ szerint a választások iránt nyilvánuló élénkség örvedetes tanubizonyossága annak, hogy Magyarország választó-polgárai felismerik a helyzetet, s tudják, mily roppant hordereje lehet annak a pillanatnak, melyben a választási jog az ő kezükbe teszi a nemzetünk sorsát.

A „Pesti Napló“ így ír: A lefolyt cseh választásoknál a németek és csehek közötti küzdelem miánkét részről a lét vagy nemlét küzdelme volt. Utóvégre is a német elem lett a győztes. Nehéz áldozatok árán, de a győzelem évekére kihat. A német alkotmányparttól függ most, hogy az alkotmányt szilárd alapokra fektesse.

A „P. Lloyd“ helyesli a „Daily Telegraf“ nézetét, mely óvatosságra int a békehírek föltétlen elfogadásában. Franciaországban győgyíthatlan sebet ütött a két tartomány elszakítása, és Németországban is igen jól tudják, hogy az 1870-71-koriban csak első szeme volt a harcok hosszú láncolatának, melyet csak egyik vagy másik fél teljes kimerültsége fog befejezni.

Legujabb táviratok.

Prága, ápril 24. A tartománygyűlés ma nyitott meg. A cseh képviselők nem jelentek meg. Hg Auersperg orsz. főmarsall német és cseh nyelven tartott megnyitó beszédében kiemeli a tartománygyűlés jelentőség-teljes feladatát, melynek oda kellend irányulnia, hogy a törvényesség utja felkarolassék, a béke a biradalommal helyreállíttassék...

Bécs, apr. 24. A „Pr.“-nek távirják Prágából. Az orsz. bizottság cseh tagjai az ülés megnyitása előtt eltávoztak az orsz. bizottságnak, hol a lemondási nyilatkozatot szerkesztették. A polgári lövészek — a feudális intése daczára — teljesítik az őrszolgálatot az országház előtt, és a helytartó s orsz. marsall megérkeztek a néphymnus kezdék játszaná. Madrid, ápril 24. A madridi herczeg titkára Genf-ből egy kiáltványt bocsátott ki, melyben tudatja egész Európával, hogy a herczeg nem nézhetvén közömbösen tovább a spanyolországi állapotokat...

Madrid, apr. 24. Toledo polgárai két carlista bandát fogtak el. A miniszterek azt tanácsolták a királynak, hogy Madridot hagyja el.

Páris, ápril 24. Thiers kissé gyengélkedik.

Magyar vasuti hivatalnokaink érdekében.

A m. k. közmunka- és közlekedésügyi ministeriumnak a vasuti és gőzhajózási vállalatokhoz intézett ama rendelete, mely szerint azok, hivatalos nyelvű a magyar nyelvet kötelezetten használni, az egész magyar sajtó által elismerőleg fogadtatott. A bécsi „Centralblatt für Eisenbahnen und Dampfschiffahrt“ azonban, eltelten a magyar vasuti hivatalnokok, és egyáltalában minden oly intézmény elleni gyűlölettel, mely a magyarosodást túzi ki nemes feladatául, oly rágalmakkal lép a világ elé, melyekből a veszélyeztetve látható és így föltét önérdék ri ki. Erre el voltunk készülve. Tudtuk, hogy irigyek a ministerium eme intézkedését nem fogják közönynyel fogadni.

hivatalnoki kar legnagyobb (?) részének okozott. Felfogása szerint a magyar nyelvnek vasuti intézeteinknél leendő behozatala „absurdum“, és keresztülvihellen. A „miért?“-re, ama vakmerő állítással lép elő, hogy: magyar vasuti hivatalnok még oly kevés van, miszerint ily korszerűtlen követelményekkel a közügynek csak árthatunk, a biztonságot pedig (vasutainkon) csak veszélyeztetjük.

Továbbá (—r) ur azt állítja, hogy van ugyan egynehány magyar nyelvet értő hivatalnok, de ezek száma vajmi kevés. Felelmit állítása illusztrálja kedvéért, hogy két vasuti vállalat jelenleg magyar nyelven, magyar egyénékkel vezeti ügyeit, de épen ezek a „legroszabban kezelt vállalatok“; s hogy e két intézet, belátván terve keresztülvihelenségit, kénytelen újra a régi német szellemet meghonosítani.

Legyen szabad nekünk a „Centralblatt“ pesti levelezőjének alaptalan ráfogásaira, néhány ószinte szót válaszolni.

(—r) ur azon állításán, mely szerint az utazóközönség biztonsága, és az állam érdekének megóvása tekintetéből, magyar üzleti nyelv és magyar hivatalnokok alkalmazására gondolnunk sem szabad, — — — nevetünk kellene, ha a tárgy maga, nem volna oly komoly és jelentős. Ilyen absurdumot még a legnémetesebb szellemű lap sem állított.

Azt hiszi a „Centralblatt“ levelezője, hogy a magyarok képtelenek magokat egy nem épen oly nehéz szakmába begyakorolni?

Eddig a magyar képességet és tehetséget csak ez a levelező ur vonta kétségbe. Nem válik becületlőre. Az ő kedvéért tagadja meg a nemzet saját édes anyanyelvét? Nem elég türelmet tanusított évtizedeken át, hogy kenyeret adott oly sok „ő-fajta“ egyéneknek?

Vagy azt hiszi, és fél attól, hogy a ministerium eme kor- és czél szerinti intézkedése folytán sok német hivatalnok — s így természetesen ö is — hivatalát veszti? Azt állítja továbbá, hogy nincs elég képes magyar hivatalnok. Ha szerénytelen akarnék lenni, hasábokat tölthetnék be ama magyar hivatalnokok neveivel, kik a közlekedésügyi végrehajtó szolgálatot ép ugy és oly mérvben bírják, mint a német vasutak bármelyik hivatalnokai. De állítását különben is megaláztatja a való.

A két vasuti vállalat kezelése, (—r) ur állítása szerint, miután azok magyar szellemben kezeltetnek —rosz. Feltéve, de meg nem engedve, hogy e két vállalat roszul kezeltek, vajjon a felmerült hiányok és bajok bibije valóban ott keresendő-e, a hol (—r) ur keresi? Uram, vessse félre a nemzeti gyűlölet és ne ámita a külföldöt is ily kézzel fogható valótansággal. Az ön által jelezett bajok kuffejé épen azokban keresendő, kik e két intézetet azelőtt kezelték? És akkor az egyének nem voltak-e németek?

Várjon levelező ur még csak kevés ideig, és meg fogja látni, hogy mire képes a magyar. De idő kell itt is, és még valami: hogy t. i. meneküljön a „Centralblatt“ tudósítójához hasonló szellemű egyének befolyásától, kik ugyan józón eszik a magyar zsiroskenyerét, de háta megett mindenünnen rosz hirbe szeretnék hozni. Ne „unparteilich“-oskodják oly igen, mert hisz a párt-és önérdék kikandikál cikike minden egyes szavából. Végül, fogadja el a „Centralblatt“ levelezője ama ószinte tanácsot, ha máskor valamely tárgy felett véleményét akar mondani, tegye ezt részrehajlatlanul és nemzeti gyűlölet nélkül: tegye nyiltan és férfiuhoz illően.

A magyar, magyarul, és magyarokkal akarja és fogja vasutjegyit is kezelni, és miután képességgel, odaadással és érdekföldéssel szokott munkához látni: működése is eredménydus leend. Csikváry Jákó.

Thiers ama hires beszédéről.

Az angol sajtó egy idő óta a legharoziasabb indulatokat tulajdonítja Franciaországnak s Thiers nyilatkozatainak sorai között olvasván, közel látja az időt, a midőn a francia nemzet megboszulja magát Sedanért.

„A világ kezd bűnhődni, még pedig súlyosan bűnhődni — kiált fel a londoni „Spectator“ — a békekötés túlosigazott követeléseit, melyeket Európa egykedvű magotartással mellett Bismarck Franciaországra erőszakolt. Nincs egyetlen állam az egész kontinensen, melynek kül- és belpolitikája sajnosan ne érezné azon lázas ingerültséget, mely eredetét a versaillesi békekötésből veszi.

„Franciaországban, hol mint látjuk, Thiersnek sikerülend erős, noha némileg középserű s republikát alapítani, a kormány kényszerülve érzi magát újjalakítani a hadsereget, kitézetni tábornokokat, szentesíteni javaslatokat, melyek az ország összes ifjúságát a táborba viszik; hadifelszerelésekre költeni el az ország bevételeinek egy harmadát; majdnem egy millió főből álló hadsereget adni Franciaországnak, 2700 drb. ágyuval s elhatalasítani minden valódi és szilárd haladást a „megtorlás“ reményében. Ez eszme oly mélyen él a francziáknál, annyira kötelezőségeknél tartják elragadt tartományokat visszahódítani, hogy Thiers kényszerülve érzi magát időkint oly beszédekkel tartani, mint volt legköze-

lebb a husvét szombatián elmondott is, melyek első pillanatra telve vannak, békével, de a sorok között olvasva nem egyebek, mint fülelre intések és biztosítások, hogy minden kedvezően halad a „béke felé“. — „A hadsereg újjazervezése és folytatás előbbre halad; vannak jó tábornokaink, vitéz katonáink és Franciaország rövid időn ismét elfoglalhatja helyét az európai rendszerben.“

„Két-három év múlva Franciaország őrszemlén, tábora fog állani és Németország hasonlót cselekedend. Hogy a berlini államférfiak nem hunynak szemet a veszély előtt, a melyet maguk ellen szükségtelenül felidéztek, világos mindenki előtt, ki hallja, minő gyorsasággal gyakoroltatik be a nép a hadviselés mesterségében, hogy Németország egy és egyegyed millió katonát küldhet csatára; a ki látja továbbá, mily mohósággal néz Bismarck szövetségesek után, mily gonddal kéméli az orosz becsüvgyat s mily erőfeszítéssel gyűjti halomra a hadikészleteket. Azt nem akarjuk állítani, hogy a német államférfiak örülnek e helyzetnek, azt pedig mondhatjuk, hogy a német nemzet legkevésbé sem örül neki.

„Mind a német államférfiak, mind a német nemzet nagyon jól tudják, hogy első kötelességük a világ irányában, miszerint új erejükben megvédjék Európát a kelet félcivilizált hatalma ellen, hogy fenntartsák az anyagi jólétre szükséges békét, s hogy példát adjanak a többi nemzeteknek a rendezett s gyümölcsöző nyugalom tekintetében. De fegyverközö avagy fegyverkezni látszó Franciaországgal szemben ily magatartásra távolról sem számolhatnak s inkább segíteni, mint viszaszorítani kénytelenek Oroszországot, el kell nézniök, miként nyugtalanítja Ausztriát a Duna völgyét civilizáló feladatában s ajánlatokkal, igéretekkel és intriguakkal kell tartania Dél-Európát.

„Még lehet, hogy a háború kitöréséig még hosszabb idő fog lefolyni, azonban nincs már sem egyetlen bankár, sem spekulans, avagy iparos egész Német-avagy Franciaországban, azaz a civilizált Európa két harmad részében, a ki ne vonakodnék minden hosszabb időt igénylő vállalatlól. Mert ki tudja, mi fog történni azon időig, míg az osztalékok felvévésére kerül a dolog? —

„Ausztriának csak most lábbadó pénzügyeivel ugyanezen okból, szaporítania kell a lovasságot, s a legköltségesebben hadilészára emelni: más részről az olasz kormány mig államkincstárát a legkomolyabban minden reá súlyosodó teher alól felszabadítani iparkodik, kénytelen rendkívüli hitelt kérni a kamarától, hogy elég erős hadsereggel bírhaason „szabad működésének biztosítására“. Olaszország tart tőle, hogy ha a jövő küzdelemből Franciaország diadalmasan emelkedik ki, egysege fenyegetve leend.

„Ily módon nemcsak, hogy egy nagy táborra van átalakítva egész Európa, de e tábor egyszersmind minden pillanatban várhatja az indulási parancsot; minden államférfiu beszéde gondosan tanulmányoztatik, ha nem rejlik-e benne valamely titkos gondolat; mindenki érzi, hogy a legosekélyebb összejövés fellobbanást idézhet elő, s mindamellet kiki indítatva érzi magát, egyre halmozni rakásra a gyuanagot.

„Mi angolkok, a mi jólétünkkel, fölöslegünkkel és a bennünket körülölelő habokkal némileg azon hiszemből élünk, hogy mi minden eshetőségen kívül állunk, a versaillesi példa hatása azonban az egész világra kiterjed. Alkudozásaink Amerikával e pillanatban azért haladnak oly öblomban előre, mert egyéb okok között ama borzasztó francia hadikárpótlás egészen átalakította az emberek forgalmát a nemzetközi kártérítésekéről. Most már a legóriásibb követelések észszerűeknek s a legborzasztóbb fizetések lehetségesegeknek tűnnek fel.

„Mennyit okoskodtak, érveltek és tiltakoztak volna például ezelőtt tíz esztendővel, ha egyik nemzet csak egy vagy kétszáz milliót követelt volna is a másiktól? Európa legmeresebb pénzembere is örültnek mondotta volna azt, ki ily fizetés lehetőséget vitatta volna.

„Alaptalan azon állítás, hogy a Franciaországban észlelhető készülődő hangulat egyenesen Thiersnek róható fel hibául. Mit tehet ő egyebet, mint tehetsége szerint azon igyekezni, hogy helyreállítsa Franciaországban az önbecsülést, s hogy ismét nagy és befolyásos hatalomra tegye hajazát? Ha ő avagy bármely más utóda egyebet tenne ennél, ha vonakodnék elismerni, s méltányolni a nemzeti büszkeséget: pártokra szakítaná a nemzeti büszkeséget: pártokra szakítaná a nemzetet s a kommune kezébe játszaná az egész országot.

„Tagadhatlan szerencsétlenség Franciaországra nézve, hogy oly életes ember kezében van, a ki indítatva érzi magát siettetni az eseményeket, ne hogy elveszítse részét belőlök; különben bármely más uralkodónak szükségképen el kellene fogadni Thiers elvét, fantartania a nemzeti érzelmeket, újjazerveznie a hadsereget s így fellármázni, költségekbe keverni, fegyverkezteni s szövetségesek után nézetni Németországot, sőt egész Európát.

„Ha Sedannál ért volna véget a háború súlyos hadikárpótlás mellett bár, Franciaország be reformokra szoritkozott volna már csak a feldarabolástól való féle-

lemből is, de most a feldarabolás is megtörténvén, minő más politika maradna hátra az uralkodó számára? Bármit tegyenek a francziák, hallgassanak, avagy beszéljenek, Európa jelenleg nem hisz mást róluk, minthogy háborúra készülnek, s e hiedelem oly erős, miszerint csak teljes lefegyverkezés győzhetné meg Európát az ellenkezőről, ez pedig a francia nemzet végsírját ásná meg.

Keletről.

A török-szerb conflictus jelen stadiumáról a „Reform“ Konstantinápolyból e hó 16-ról következőket írt magának: „A török-szerb conflictus, ha valami közbe nem jő, elintézettnek tekinthető. A nagyvezér tudára adta a szerb képviselőnek, hogy a porta kész kiegyezni a szerb kormányval, csak ne fogadjanak el Belgrádban semmiféle diplomaiat közvetítést. Ezen mondás megértésére tudniuk kell a nagyhatalmaknak a conflictus iránt elfoglalt álláspontját.

„A szerb kormányzás a nagy hatalmak tudta nélkül idézte föl a Zwornik-kérdést. Midőn a nagyhatalmak követői a szerb kormány ezen lépéséről értesültek, azonnal jelentést tettek illető kormányaiknak. Az olasz követ, természetesen kormánya által utasítatva, első volt, ki Szerbia követelését támogatta. — A francia követ eleintén tartózkodó álláspontot foglalt el; de aztán szintén Szerbia mellett foglalt helyet. A francia kormány Oroszország kedvében akart járni, az olasz kormány pedig a berlini kabinetével összhangzóan intézte eljárását. Bismarck ugyanis, bár kezdetben szintén hallgatott, csakhamar utasította a konstantinápolyi követet, hogy a szerb követelést erélyesen támogassa. Mig ezen három hatalom Szerbia mellett buzgott, addig a másik három állam egészen más irányt követett.

Ignatieff, ki bosznakodott, hogy e kérdés oly kedvezőtlen pillanatban vetetett föl, mégis kijelentette, hogy a szerb követelés jogosságát nem tagadhatja. Támogatni azonban nem támogatta a szerb kormányzást. Az orosz kormány ez által azon hirbe jött, hogy ügyeit Berlin közvetítésével végzi egyelőre keleten.

Anglia egy pillanatra sem keveredett a dologba, s képviselője által kijelentette Konstantinápolyban, hogy előtte a kérdés eldöntése egészen közönyös. Vajjon ezen politika helyes volt-e, eziránt szólanom sem kell.

Ausztria-Magyarország határozottan ellene volt a szerb követelésnek. A porta csak az osztrák-magyar birodalom képviselőjénél lett őszinte támogatást. Ezen eljárásra azonban azt mondták, hogy Ausztria-Magyarország török provinciákat akar szerezni. — A szerb képviselőnek minden oda irányzott törekvése, hogy az osztrák-magyar követet más eljárásra bírja, hasztalan volt; Ludolf gróf így válaszolt: „Mi nem akarjuk ugyan Szerbia érdekeit sérteni; de ép oly kevéssé gondolunk arra, hogy kelljen Oroszország számára dolgozunk.“ A porta e támogatás következtében nem akart eleget tenni a szerb követelésnek.

De most két körülmény jött közbe. Először Ludolf gróf nem folytatta eljárását, így a porta magára maradt. Másodszor: Francia- és Olaszország egy ad hoc konferenciát indítványozott, melyben a porta kisebbségben maradt volna. Így engedett a porta, de egyszerűen kijelentette, hogy a szerb kormány semmi idegen hatalom közvetítését el ne fogadja. A konstantinápolyi diplomaianak

ezen új fön leirt csoportulása figyelemre méltó, mert következtetéseket lehet belőle vonni a jövőre nézve.

Orosz fenyegetés.

A „Birzev. Viedom.“ legutóbbi számában megint egy harcias cikklet hoz, melyben utalva az osztrák kormány komoly harckészületeire (?) részletes és csábító bizonylatokkal arra igyekszik bírni a szt.-pétervári kormányt, hogy az osztrák-szlávok és főképen a cis- és transljahániai oroszok javára avatkozzék be, s Ausztriának hadat üzenjen. Cikkének élén azt bizonyítja, hogy „egy osztrák-osztrák háború Oroszország néve különféle oknál fogva szerfelett előnyös lenne. Először azért, mert ezen háború teljes és végleges szakítást jelentene azon nemzetellen külpolitika utolsó maradványaival, a melyet Oroszország a legutóbbi két czár uralkodása idejében Metternich befolyása alatt követett; másodszor, mert Ausztria és Oroszország közötti háború nem lenne egyéb, mint nemzeti harc a szlávok felszabadításáért; s végtére harmadszor, mert ezen háború végeredményét tekintve jó lecke volna Ausztriának a krími háború alatt játszott áruló szerepéért. Nézet szerint Oroszország e háborúban le nem győzhető, mert mind ama feltételek, a melyektől a háború jó sikere függ, tulsulyalva Oroszország részén vannak. Ausztriának, ugymond, van egy millió katonája, de Oroszország két milliót állíthat ki, túzérése a tökéletesség fokára emeltetett, lovassága nagyon is sok van, s mind ama javítások, melyeken az osztrák hadügyi rendszer ment keresztül, Oroszországban is életbe vannak léptetve már.“

A „B. V.“ ezután az európai helyzetet vizsgálja s azt kedvezőnek találja Oroszországra nézve.

ÚJDONSÁGOK.

Kolozsvár, április 26. 1872.

— **A királyné** apr. 22-én Meránba utazott. Utaztában Salzburgot érintette, s a kocsi el sem hagyta, tovább folytatta útját. Kisératében voltak: Nopcsa főudvarmester, Feilalik kormánytanácsos, Hammers kormánytanácsos stb. stb. A Salzburg pályaudvaron Ebner helytartósági tanácsos várta őt felsége megérkezését.

— **Rudolf főhercegtől** a budai vizsgálatkor Toldy Ferencz kérdezte: melyik nyelvet tanulta legnehezebben? „A francziát“ válaszolt a trónörökös. — És a magyart? — „Az nem volt nekem nehéz, mert születésemtől fogva tanultam.“

— **Zajonghi Elemér**, tehetséges dalszínészünk jutalomjátékú és bucsufülszámú jövő hétfőn, april 29-én. Berg O. F. „Huszonnyolcadik szám“, vagy: „Az első polgári házasság“ című mulattató énekes színműve kerül színpadra. Melegen ajánljuk műpártoló közönségünk figyelmébe.

— **Az erdélyi gazdasági egyesület** apr. 27-én tartja közgyűlését. Tárgysorozat: 1) Elnöki megnyitó. 2) Titkári jelentés. 3) Pénztári vizsgáló-bizottság és pénztárnok jelentése, az 1872-ik évi költségvetés megállapítása. 4) Az igazgató-választás many indítványai, a) a köztelek és n.-utczai szőlőnek egy a földmívelési ministerium költségén felállítandó kertész- és vinczellérekpeze fejében a m. kormány haszonvételeire bocsátása iránt, b) a vándorgyűlési alapszabálytervezet iránt, c) a vándorgyűlés idej gyűlhelnye iránt, d) az állampapíroknak régebb alapítványok befizetésénél al pari elfogadása iránt, e) az „Erdélyi Gazda“ tagsági példányai iránt, f) gyűleti

ház vétele iránt, g) linzi vándorgyűlés képviselő meglátogatása iránt, h) titkár k.-monostori tanszéke iránt, i) egy-letli kertész fizetésének felemelése iránt. 5) Tagok netáni indítványai. 6) Befejezés.

— **Tegnap** ismét tűz volt városunkban 10—11 óra közt éjjel, leégett a Felekre vezető ut alján egy ház és egy gazdasági épület.

Apróságok.

— **A spanyol koldus büszkesége.** A spanyol koldus alamizsnát kér. Nem szégyenli magát, mond a megszólitott, hisz dolgozni is tudva. Uram, pattan fel a koldus, én pénzt kértém öntől és nem tanácsot, s ezzel egész büszkeséggel hátat fordított neki.

— **A jó fordító.** Egy tanuló így fordította le a „praesenti medico nihil nocet“ deák mondást: ajándékok soha sem ártnak az orvosoknak.

— **Élezes korsmaczég.** Párisban a Pére-Lachaise temetővel szemben levő ivódnak cözégén ez áll: Jobb itt, mint áttellenben.

— **A négylábuak híres festésze.** Nagyon dicsérték — a festészetről levén szó, a drezdai udvari festőt Dietrichet, különösen arról, hogy az állatokat jól festi; egy ur a társaságból több nyomatékot akarván adni a dicséretnek, közbe szól: igaz biz az, nagy művész volt az elhuyot képirő, engem is a megszólamlásig híven talált.

— **A könnyen fizető huszár.** A huszár 25 aranyat rejtetett kardhüvelyében. Hitelezői néha-néha fizetésre szólították, s a huszár azonnal kardjához nyult — mire hitelezői megfuttak, holott csak — fizetni akart.

— **A tulajdonlopás** nemesak Proudhon hirdette ezt, de egy francia chasseur is, ki egy német parasztot azért döngtetett, miért akarja erszényét elrejtteni előle. Az ezredes meglátta a piúföltést, s kérdé katonájától: miért döngtetted a jámbort? hisz ezredes ur, pénztől tölünk el akarja lopni — felele a kérdett naivul.

— **Lár,** a híres huszár, gazdája szalonját czipeli le a padlásról, alig volt a létra közepén, neszt hall, s ime a gazda ott áll a létra lábánál. Mit csinál kend itt — kérde a huszárt; hát ezt a szalonját viszem fel a hiuba. Mit, kiált gazdája elerműlten, a lopott szalonját az én padlásomra — eltakarodik vele. Lár elvitte, s midőn másnap gazdája tévedését belátva, panaszt tett a kapitányál, a vén huszár szemébe mondá, hogy ő a szalonját fel akarta vinni, de a gazda kergette el vele.

IV. Közlemény.

Kimutatása a kereszturi egyházkörnyekben, az udvarhelyköri jégkárosult belső emberek számára gyűlt pénz-adományoknak:

A ravai eklésia 5 ft, pap Árkosi Dénes 5 ft, bőzödi eklésia 4 ft, pap Árkosi Mózes 2 ft, gagyí pap A. Ferencz József 1 ft, medeséri pap Kozma Elek 1 ft, tordátfalvi Inczei Dénes 2 ft, eklésia 2 ft, iskolamester Derzi József 1 ft, martonosi eklésia 2 ft, pap Vitalis Mihály 1 ft 50 kr, mester N. N. 1 ft, enlaki eklésia 2 ft, pap Vas Pál 2 ft, mester Barta Zsigmond 1 ft, korondi pap Kovács Ferencz 2 ft, szentmihályi pap Török Sámuel 1 ft, mester Fekete István 50 kr, kadácsi pap Boér Lajos 1 ft, simónfalvi pap Simény János 2 ft, mester Menyhárt Mózes 50 kr, szt.-miklósi pap Gálfalvi Sámuel

Hivatalos.

Pályázati hirdetés.

Az alólr magyar királyi hivatal részéről közüldömárá hozatik, miszerint Kolozsvárra a főpincze, avagy Kiss Jozsefa által kezelt 21. számú kettős gyűjtőde, mely az 1869, 1870, és 1871, 3 évi átlag szerint 4% százaléki ellátási jutalek fejében a nagy-szabán huzásokra 490 ft 48 kr, a tomesvárra 342 ft 75 kr, összesen tehát 832 ft 93 kr jövedelmel, jelenleg üresedésbe jöven, nyilvános pályázat útján annak jog adminisztratívai, ki a legkisebb ellátási százzalakkal (Provision per cent) elégeendő meg.

Ezen gyűjtődevel készpénz, vagy osztrák-magyar államkötvényekben, árfolyam szerint letendő 2000 ft biztosíték van egybekapcsolva.

Pályázók 50 kros bélyegjeggyel felszerelt és 60 ft bánatpénzzel ellátott irásbeli ajánlatokat, lepecsételve folyó-évi május hó 29-ig déli 42 óráig ezen magyar királyi hivatalnál annál bizonyosban nyújtsák, illetőleg küldjék be, mivel később beérkezendő ajánlatok figyelembe nem fognak vételenni.

A közelebbi feltételek a kolozsvári magyar királyi pénzügyi biztosságnál és az alólr hivatalnál megtekinthetők.

A magyar kir. lotto-hivataltól.

Nagy-Szabán, 1872. april 22-én.

Sz. 9422 — 1872.

(458) 2 — 3

Hirdetés.

A szamosújvári dohany nagyüzset-állomás betöltése véget f. é. mártius hó 13-án 4003 sz. a kiirt pályázati tárgyalásnak kielégítő sikere nem lévén, ezáltal ezen üzsetet állomás kiadása végett egy újbbi pályázatot a fennm szám alatt közzétett feltételek mellett f. é. május hó 13-ára nyitlatak.

Kolozsvárt, 1872. april hó 19.

A kolozsvári m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

Nem hivatalos.

Építészeti vállalkozásoknak!

GRUBER JÁNOS-nál Pesten,

Lipótváros Szecheny-utca,

mindig készletben van bármely mennyiségű

kufsteini hydraul. Cementmész, angol szab. Portland-

Cement Robins és társától,

kehlheimi márványlapok,

gypsz, aszfalt, zeolith-fedéltábla, valamint jól kiszáradt

talajkoczkák sat. sat. [460]

ROBEY és TÁRSA

(Limited)

Pest, üllői út 1. szám alatt,

ajánlják a közlegő idényre szabadalmazott vaskeretű cséplőgépeiket és gőzmozdonyaikat, lójárgányos cséplőgépeiket, vetőgépeiket, úgyszintén javított álló felnyomatu gőzgépek Field-féle csövekkel.

Ujabb gépeink általános elismert munkaképességök felment bennünket minden földcsérestől, mert a tények felelnek meg, és csak arra kérjük a t. gazdaközönséget, gőzcséplőkre szóló megrendeléseiket mihamarabb kezünkhöz juttatni, mert már is kivételesen sok ebbeli rendelmény tétett nálunk.

Robey and Company Limited, Pest, üllői út 1. sz.

